

Setmanari portaveu del Partit R. R. S. C. d'Uldecona

Any I

Núm. 6

ULLDECONA 6 agost de 1933

REDACCIO I ADMINISTRACIO:

Plaça de la República, 5

SUBSCRIPCIO:

Al trimestre. . . . 1'75 pessetes.

Número solt. . . . 0'15 cèntims.

«...La veu del poble que renèix, tip de procediments caducs i d'embotadors de conciències, no es farà callar amb fusells...» ha dit el company Febrer, en l'històrica sessió del dimecres... ¡Visca Uldecona! ¡Visca la República!

EDITORIAL

¿Concòrdia...?

Els partits de dreta locals, sota el mestratge o direcció del senyor Nofre, (suposant que de dretans es tracti, ja que públicament no han fet encara cap declaració seriosa de principis polítics), es blasmen i lamenten de la actual situació quelcom anormal de nostra població. Diuen que'ls ànims estan exasperats, que les passions han arribat al roig viu i que de seguir per aquets camins podrien ocórrer coses greus i de conseqüències desagradables.

Fins aquí, estém d'acord senyors dretants. Més permeteu-nos si us plau, una pregunta: ¿quins han estat el promotors de la situació d'avui? ¿quins són els homes que han portat al poble, allà aont es troba? ¿quins són els dirigents que tenint de treballar per al poble i de cara al poble, no ho han sapigut o no ho han volgut fer-ho? ¿quins són el senyors que pública o clandestinament s'han cançat quasibé de calumniar, injuriar i difamar? ¿d'aont han sortit primer els testaferrós que mitjançant pseudònims o anònims, han embrutat papers de diari i han pretés al ensems empastifar vides privades?

Poseu-vos la mà al pit i d'acord amb vostra consciència responeu. Més no amb somriurer d'hipocresia o de farsant, sinó com a homes creients i de fé, que os vanteu d'ésser.

Si aixís ho feu, veureu aleshores explicat tot el que passa i reconeixereu el vostre procediment equívoc. «Qui sembla vents, recull tempestes», diu un adagi popular i d'acord amb ell, está explicat ço que que passa en nostra vil·la.

S'han aprovat uns comptes de la Dictadura que són una veritable calamitat per al poble d'Uldecona; s'han repartit papeletes de repartiment amb apremis i ordre d'embarg; s'ha fet un ban després, deixant-ho sens efecte; s'ha pretés aprovar tot i la terma protesta del poble, el repartiment del camí de Montsià: s'ha

insultat covardament, canallescament, deshonradament, jesuitiscament desde «La Tradición» fá més de dos anys; s'han prohibit arbitraria i despòticament les festes populars del 14 d'Abril; s'han suspés sessions i s'han saltat a «la torera», ordres del dia; s'han fet viatjes que apareixen com a inútils tantmateix i amb tot aixó, amb aital llavor, ¿us extranya que'l poble intervingue i protesti, replé de ciutadania i de dignitat?

¿Concòrdia? Si, nosaltres sempre hem estat partidaris del respecte a la Llei, al Dret, i a la Justicia. Hem estat sempre partidaris del Régim, més abans tenim dret a demanar, a exigir, que primer com a de més seny que us dieu, com a més solvents que afirmeu que sou siguessiu els que donguessiu l'exemple. Si voleu governar el poble en República, demostreu que sou republicans; sinó dimitiu, ja que per als homes creients l'anar contra la propia consciència es un pecat que us pot enfonçar en els torments de l'Infern. Si voleu justicia, sieu els primers en respectar-la. Si exigiu respecte a la Llei, demostreu que sou els seus més fidels servidors. Si preteneu que ens ajustessim a les normes del Dret, sieu vosaltres els primers en donar ne l'exemple. Si imposeu el principi d'autoritat sapigueu abans honorar-la, enlairar la i dignificar-la.

¿Concòrdia? Be està, però, tenint en compte que la política no es un circ de payassos, sinó, d'homes seriosos: que no es una tenda de camisses, sinó, una única vestidura; que no es un magatzem de fotografies i de ròtuls, sinó una sola disciplina, no es una capelleta o una bodegeta de quatre capitosts, sinó una assemblea pública, honesta, digna, aont tot el poble té dret a fer oír la seva veu i escoltar la dels seus representants.

Volem concòrdia, si, però amb noblessa, amb justicia, amb equitat. Caciquisme, feixisme, i arrivisme de cap de les maneres el volem.

Serem seriosos, més abans dieu-nos clarament qui sou, a ont aneu i que preteneu. Clar es que políticament; privadament allà cadascú.

MIRADOR

Espectacle llastimós el que presenciarem a la darrera sessió de l' Ajuntament. Espectacle llastimós si, el que donàren les majories amb el seu alcalde (?) al front. Claudicació absoluta de tot principi d' autoritat civil, representació genuïna del poble.

Espectacle llastimós, el que oferia a la dignitat Ciutadana, la Casa de la vila presa militarment per la Guardia Civil, avans ja d' escomençar la sessió.

Espectacle llastimós el que oferien la dotzena d'obligats a fer cara, per agraïment d' estómac.

Espectacle més llastimós encara, el d' un Ajuntament en majoria de 12 contra 2 de minoria, que necessita per sostindres, crocs sistema maüser.

No, aixó nol. Ço no es administrar un poble. La força pública, la Guardia Civil mereix millor tractament que el que li han donat les nostres (?) autoritats locals, que no l' han posat en evidència mercès a l' actitud digna i enèrgica del regidor d' Esquerra Republicana de Catalunya, En Juli Febrer, que dit siga de passada, ha donat un curset de ciutadania i de dignitat a la majoria.

El poble te dret perfecte de fer sentir la seva veu per mitjà dels seus representans lligitims i directament si cal, quant aquells es veuen atropellats per una majoria il·legítima, inepta i caduca.

I quant la veu sobirana d' el poble acusa, no s' hi deu oposar la boca d' un fusell oficial. Sitens mitjans per refugir el «jo acuso», emprals. Si no el tens marxal... i deixa via lliure a la renovació i l' esperit d' Ulldecona que desperta. Aparta a un recó d' engorfa, tots aquells trastos vells que fas anar per aquets mons, enseyant les vergonyes. Deixeu via lliure a la dignificació del poble que ens ha vist nèixer i que es digne de millor sort.

No son els fusells ni les violnècies, els que arrancaràn de soca arrel la llevor que germina. La joventut que pensa, no lo frena res, ni res s' hi pot oposar al seu anhel renovador. Clar es va veure en l' històrica sessió del dimecres, quant el company Febrer amb aquella forma magnífica i gallarda, va tirar-vos en cara el mal fet. El poble subrratllà amb energia aquelles paraules i donà surtida del seu pit al seu pensar fent sentir novament la seva veu, enèrgica contra l' injustícia, i respectuosa per l' autoritat que dimana dels poders constituïts... i es feu sentir malgrat tot... i malgrat també la presència d' aquells 12 que em dit avans.

Heus creiem sincerament fracassats: amonestacions gubernatives, multes, mes sancions, trumultes, empapelaments, Aigues, pantà... tot fracassos.

Quant es fracassa, es plega, Es l' únic camí que tenen els que governen un poble amb dignitat i sens finalitats innobles.

Fulls al vol

Veniu, Veniu, Tenim reunió!!! L' entusiasme, la llibertat, les set virtuts la renovació, el nou horitzó que s' apropa; l' aubada joïosa i riàllera amb el xiuxiueig de l' oreneta i del del refilar armonios de l' ocellada, rambé espera el moment que la cridin com a misatgera. Reraldica, per a escampar al bell mitg de las sevas

galas la nova, seguida dels raigs aurífers ples de magnificència, sodo llant amb la seva llum mai igualada tots els indrets de la contrada; el rei dels astres també estarà a la festa.

Tot son elements que planen al damnant d' aquells hòmes reunits al vol d' una taula rodona.

Tenim reunió! i això vol dir que estem reunits!!! Aprovació.

El posat d' aquells hòmes ples de

joventut, ara estorna seriós, un poc ridicol pro d' un ridicol ple d' ingnuitat; la seva mirada recta es torna a a voltas llampant il·luminada.

El que porta la veu els trasmet d' una forma clara rotunda enèrgica i fins sensual totas les idees que la seva fecundant imaginació desgrana; aquets encis, aquesta sugestió que envolta els reunits fa que es reflexen al seu retrestot els alts i baixos del que parla, totas les emocions.

Ara parla de redempció dona un cant a la vida i veus els cors dels oients com batega, la mirada sels pert per regions inconegudas per i veun la societat com sofreix plena de nafras, alimentadas per aquest personatge monstruos que fa parella amb mercaders de carn humana: (una mirada amorosiva es creua entre sls reunits) es l' amor al pro jim al caigut.

SOM REPUBLICANS!!! aquesta paraula dita ja en tò desafinat els ha fet sortir del somni, ha semblat una descàrrega elèctrica, un cop al cap amb iota la força esporugits, han pensat el mateix, **AIXO ES PECAT!!!**

El que parlabasaga a cosptat rapidament que era bon **MATERIAL** el que voltaba la taula; podria pastar i repastar tantas vegadas com volgues i per comensar els va donar la veu, aquella veu malalta desnurtida, insustancial poca sola que fins per a no representar el nostre poble, es deia **LA VOZ DE ULLDECONA**.

La llibertat, la renovació, el nou horitzó, l' aubada i la vida, en aquell mateix moment fugiren, per no reunir-se mai mes a l' hòme anacrònic plé d' ambicions i confusionismes.

MINARET.

La sastreria millor **SIMO**
Les sempre la de

A DARRERA HORA em rebut unes notes de uns senyors col·laboradors i avent-se tancat la edició sels publicarà el proxim número.

VISIONS DEL DIA

¡Inconciència!

El espectacle que es donà dintre de el saló de sessions el pro-passat dia 26, fou quelcom descoratjador pels hòmes que dugueren amb els seus vots els representants de les seves justes aspiracions pro engrandiment d'espirtualitat en millorança de temps passats. Es demostrà palesament ia marxa lenta, per no dir nul·la de la política que porta a terme, la majoria que actualment governa la vila nostra,

El regidor que temps enrera fou un puntal magnific per a la monarquia, avui tracta rutilar sense aconseguir-ho dintre del nou regim; aquest regidor que aleshores era conceller en cap, digué en un miting celebrat al Teatre Ateneu unes paraules que ara son a tot segur negades no per la majoria, que ni tant sols es prengué la molèstia de recapacitarles, sinó, que son negades per la evidència dels fets, demostració palpable del fracàs de la seva política; i bé, digué textualment «no soltres ni monarquia ni república! ni dretes ni esquerres! nosaltres, Ulldecona! es a dir la negació de política, ah i doncs que creiu, Ulldecona amb vitalitat per cap poble ni assemblada es reduïa al rovell del seu terme per òbra i gràcia d'aquest nou Mesias ressolent problemes econòmics i morals de tal magnitud que seriem en temps avenir el Fènix de tota la periferia peninsular»; aquestes paraules fóren victoreigades graciocinà el poble quant arribarent als seus oïds aquets mots? ¡No! jo que era un auditor encuriosit hem semblà en aquell instant que la resta del planeta no contaba, hem semblà que sols Ulldecona vivia, els sers fóra del nostre terme hem semblà que ja no hi eren, també amics i aixó no fou semblança si no realitat, caigué del seu pedestal el hòme que aixó digué, el hòme omnipotent, el hòme de intel·ligència clarivident, i a la vegada em produí un gran desencant i una fonda ferida, además compadeixent els seus enemics polítics els allargà un concejal — amb vots dels enemics — els donava un lloc dintre el consistori ¡un sol lloc! ¿Consequències? ¿Resulta?», els fets atestigüent millor que la

pluma ho psdria descriurer les consequències «benificioses» pel poble que aquelles paraules, propies d'un estranger que no l'hi va absolutament res, mancat d'amor que per la nostra terra tenim tots els fills d'ací. ¡No! aquest regidor en altres temps conceller en cap que ara no es per eludir la responsabilitat dels actes inconciens del concell majoritari, estacà solssament amb les seves paraules un estandart «El caciquisme».

No obstant el abans descrit opino que aquet politic es dona compte del seu fracàs, crec també que ho feu deamb la millor intenció; admetent aquets dos punts bàsics es opinió particular meua i crec comparteixen gran majoria que la seva missió està complerta, portem anys de retras i es convenient avençarlos, tot el que sia allargar la seva actuació pública es un patent perjudici per la població, de tot hom es coneguda inclós de partidaris afermats a ell, que no es grat al regim republicà, admeteixo també que els llocs que avui ostenten persones ja gastades i mancades d'autoritat políticament siguin substituïdes per altres que no hagin actuat, deurien també afiliar-se a un partit seriós i republicà, de dreta o com millor els semblés, — aixó no es cosa nosta — pero sempre obrant en republicà, puix del contrari tindran conflictes d'ordre públic, conflictes proarranjament d'assumptes que Ulldecona mai, mai, per si sola podria resoldre i també conflictes — per que nó personals, aquets odís que avui etmetzient el poble fins cert punt estant justificats per actuacions passads, mai si voleu, justificables. ¡Concordia, si! pero no amb senyors desplaçats.

¡Concordia, si! pero no amb monarquits.

Ulldecona fioreixent, aixó i sols aixó pot esser la única polítea pel pervindre.

31, juliol

INGENU.

COFINS... Los Capachos únicos de mayor rendimiento són sin discusión les de la Acreditada **Joaquín Pitarch de Artana** Fábrica de DON

AGENTE EXCLUSIVO DE VENTA

FELIPE BORRAS

Teléfono, 19 ULLDECONA

Propietaris!!!

no us deixeu enganyar

Demaneu sempre

Cements Julià Mayor

de Xerta

Depòsit: Fàbrica de Mosaics

Tomàs Nofre

Plaza Sales y Ferrè, 11

EN TORTOSA: Campomanes 10

P R. R. S. C.

CAFÉ

Agusti Ortiz

SERVEI ESMERAT Ulldecona

Plaça de la República, 5

¿Quereis siempre tomar un buen café?

Pedid a todos los establecimientos

CAFES-COSTA

Agente Comercial

FELIPE BORRAS

Tlfn: 19 — ULLDECONA

DE COL·LABORACIO

Festes de protesta

La cortesia i benevolència que la República ha tingut per els elements retrógades, plens d'anyorança dels jorns passats, que viuen de cara occi- dent al reflecte esmortuit de la claror de posta, hels ha donat seri aire xulés- de «niño-bien» escarnin-amb sa rialla estúpida i mofeta, l' augusta i serena llibertat que Espanya s' ha donat.

Seria llarc d'enumerar els actes de boicot, de crítica in-noble i sorda que els enemics de tot avencs polític i so- cial, han palesat potser amb masa to- lerancia.

Sens diu que a Santa Bárbara es desprestígia continuament desde el pú- pit i peu del altar a la República: que a Ulldecona és executada la marxa reial i coreijada pels cavernícols, en les ombres de la caverna infecta, i que arreu dels pobles ón tallen el bacallá aquells mateixos senyors de la dicta- dura, prepare apoteósicament les fes- tes majors com a festes de protesta.

Hi ha un problema palpitán, candént, que demana rápida sol·lució.

Les festes majors dels pobles. En un règim com l'anterior, ónt l'estat estava intimament lligat a l'esglesia, era lógic que's glorifiquessin actes i epopeies de coses i fets quel poble no comprenia ni podia entendre, però, que ni havia prou amb seguir amb el cap jup com un remat d'ovelles les petjades dels seus venerats pastors, AH! però en en la República no hi a prou: els

remats quan ont estan envilitos per el- lements supterránis adquireixen l'alta categoria de ciutadans lliures i aquesta ciutadania deu imposar-se decedida, enèrgica, imperosa, si es precis, amb los que han viscut a la sombra de tots el imperis persseguin a tots els el- lemens llibertaris, i que avui demanen respecte i llibertat. Aquelles forsses que refivaven la cúa l'ány passat, crei- ense que'l deü d'agots que ya la República, que han seguit totes les conspiracions monáquiques, que les festes del 14 d'abril trebal·laren en marcada protèsta contra la República, son els mateixos que ara preparen somtuosament les festes católiques per deixar petites les festes de la Repúbl- ca: I jo pregunto: Estem o no estem en una República? Som ensá del 14 d'abril? Espanya: no es un regim laic? La Constitució, no esta divorciada de la religió? perquè l'Estat tolera altres festes que les oficia's? Perquè l'Estat permet que uns nois entren a l'esglèsia i altres a escola, per que'l capellá anuncia una festa religiosa?

Per que s'ha de tolerar que les cam- panes anuncien les festes dels caverni- coles i no poden voleijá anunciant les festes de la República?

Si l'Estat te ja estructurada una consti- tució perfecta en grau superlatiu i L'aica, porque la prosa grisa i monóto- na deis decrets no s'esdevè en fecondes realitats vixcudes? Hem fet ho nó la revolució? La gloriosa data del 14 d' abril no s'esllarguirá com una donçella trista, esteril,.. infeconda...?

Haurem d'escriure un 14 JULIOL amb sang del nostre pit? Ni el desig ten si el temen: El pob e esia en guardia, de cara orient amb ses testes ben als- sades coronades de llum...

JOSEP ALBIOL

Godall, juliol, 1933.

COMARCALES

Godall

Con motivo de celebrarse las proxi- mas Fiestas Mayores, los dias 6 y 7, en el "Centro Unión Fraternidad Re- públicana" de esta localidad, ss cele- brarán grandiosos bailes, amenizados por la orquesta de dicha entidad, diri- jida por el eminente maesrro D. An- tonio Escarpillíni.

El dia 6 por la noche, el "Cuadro Es- cénico" de dicha entidad, pondrá en escena la aplaudida zarzuela Los "Carbones" y el chistoso sainete en un acto "Pau el de les calçes cai- gudes"

CORRESPONSAL.

La Galera

Para las próximas Fiestas Mayores de esta localidad, la comisión de fes- tejos ha hecho gestiones para que nos visitara la importante masa coral de Ulldecona, «Orfeo Montsia» y estas gestiones han dado resultado satisfac- torio, y así, el próximo sabado dia 12, prodremos deleitarnos oiendo a tan sublime entidad musical, y que está considerada como una de las primeras de Cataluña.

Son muchos los vecinos de esta lo- calidad residentes fuera de ella, que han venido, atraidos por las innumera- bles y extraordinarios festejos que se celebrarán con motivo de las próximas Fiestas Mayores.

CORRESPONSAL

Agricultores

No dejéis de adquirir cuanto antes la maravillosa recolectora de Aceitu- nas del suelo marca A. R. A.

La única que opera a satisfacción del más exigente. Pedid referencias a los mismos compradores, posee- dores y os convencereis.

Pago contra entrega 2 por ciento descuento. Pago fin de campaña mes Febrero de cada año, sin cargo de intereses.

Agente distribuidor exclusivo:

FELIPE BORRAS

Agente Comercial Colegiado

Teléfono, 19

ULLDECONA

LAS ULTIMAS NOVEDADES para PRIMAVERA Y VERANO

igual para SEÑORAS que para CABALLEROS en

Seda, Lana, Hilo y Algodón

desde 0'50 pesetas, hasta 45'00 pesetas el metro, los hallará en los

ALMACENES J. Benet Piñana

PRECIO FIJO

Sangre, 5 y 7 ♦ TORTOSA ♦ Teléfono: 112 R

Altavoz

Música barata... o cara?

En Ulldecona se oyeron los compases bélicos de la «Marcha Real»; si señores, tan cierto como el Sol que nos alumbra. I se tocó el himno borbónico, utilizando el teclado sonoro del piano de una casa habitada por una respetable familia carlista y católica «enragé».

Fueron varias las personas que asombradas primero y con indignación despues se «deleitaron» con los acordes de la murga de la «Marcha de los estornudos».

Pero los oyentes ante los insultos y majaderias de los insultos que asiduamente y cobardemente les dirigen ciertos «carcas» desde «La Tradición» denuncian el caso a las autoridades. Entonces, aparece la moral de muchas personas que presumen de católicas.

Por lo que nos es más sagrado juramos que la «Marcha Real» se tocó.

Pues bien los católicos del caso se hacen y deshacen para negarlo y hacer aparecer como columniadores a los que oyeron la «Fuga Alfonsina».

Esta es su moral y religión; niegan de los Mandamientos cuando no les conviene aceptarlos. Ahora que su doctrina les brinda una solución que nosotros no podemos utilizar. Acuden al confesonario, cuentan sus cuitas al confesor, unas penitencias y la conciencia Otra vez a salvo.

Hay que reconocer que con ello nos llevan ventaja; nosotros como no acudimos al confesonario, no podemos cargar en la conciencia, mentiras que puedan perjudicar a los demás.

¡Que conste qué se tocó!

SPEACKER.

¡OJO!

Los más delicados paladares exigen siempre los embutidos de la famosa fábrica de don Rafael Baró, Cervia de Ter, (Gerona)

Agente de ventas **Felipe BORRAS**

POLVORINADES

Sens diu...

Que per fi en vist al magnate' disposat a tragar-se la minoria...

⊙

Que el que s'ha tragar ha estat «la pildora»...

⊙

Que se l'ha tragat amb «pijama» i tot...

⊙

Que hi ha un refrà que diu: «Al país dels cegos, el borni es rey»...

⊙

Que allò de «Juan Palomo, yo me lo guiso yo me lo como»... li está donant mala digestió...

⊙

Que els que veuen aigua del «abeuradó», han trobat pels de porc...

⊙

Que aquets pels s'han fet analitzar i resulten ésser d'una rabera que es banya a la «cequia» i abeura a «la cova»...

⊙

Que l'aiga del «abeuradó» pot servir per a regar...

⊙

Que aixó ja ho saben tots, el que no sabien es sols pobien regar els que tenen algun membre «bonic» a la familia ..

⊙

Que sols poden dir una cosa, devan del fet: ¡Que aprofitel...

⊙

Que al Ajuntament s'ha perdut un carro...

⊙

Que sembla que aixó no «cole» pero «cola»...

⊙

Que d'ara en devant els «guardes» es dotaràn de fusell ametralladora i els escribes de «la sala», escriuràn amb baioneta, en lloc de pluma...

⊙

Que al tio Kiko se li a declarat un malot al fetge. Quels companys no el planyen...

⊙

Que el «tio de la mecha» demana als companys del «tio Kiko» que el deixin tranquil i que el deixin fer de Kico pero no de Kelo...

EL TIO DE LA MECHA.

CARNET

Amb motiu de les proximes festes majors, de Godall la masa coral "Orfeó Montsiá" se traslladarà a dit poble a fi de donar, entre altres espectacles, un extraordinari concert, al saló teatre del Centre Catalanista Republicà.

Nos complacemos desear para el niño Julio Febrer Garcia hijo de nuestro apreciado amigo Julio un pronto restablecimiento de su grave dolencia.

El domingo pasado se vieron muy concurridos los bailes que se celebran en el jardin del café del «Orfeó».

També ens diuent que per al proxima dia 12 del corrent, la mateixa entitat musical donarà també un extraordinari concert a la veina població de La Galera, ja que també serán festes majors.

Repuesto ya, de las importantes lesiones sufridas en su última carrera, el notable corredor local Arturo Tallada, ha reemprendido con mucha intensidad sus entrenamientos, a fin de poder tomar parte, con exitos, en las carreras que se avecinan.

Winterthur

Seguro contra ACCIDENTES

Agente en ULLDECONA

Felipe Borrás

Pasta dentrífica "ALICIA"

Unica en sabor, frescura y limpieza para la boca

DE VENTA EN TODAS PARTES

Depositario: Felipe Borrás

ESPORTIVES...

L'Armilla

De un temps ençà les penyes han sigut assumpte de molts apassionaments, no menys envirinades discussions i potser causa d'alguns importants esdeveniments que no fá gaires dies han tingut lloc en el si del Centre d'Esports.

De una manera oficial hi havien dins la Societat quatre penyes que actuaven baix el control de la Directiva. Després per part d'aquesta i per discrepàncies amb les penyes, se'ls negá tota existència legal desautorizant-les, pero aquestes continuen existint i actuant per compte propi i sembla que les seves activitats no van encaminades mes que a fer fracassar el Centre creant-li tota mena d'obstacles. ¿Qui en té la culpa d'aixó? Cap de les parts la vol tenir. A remarcar que les penyes no's veuen amb bons ulls unes a les altres.

Consequencia d'aquesta tivantor es el gran defalliments que es produeix en els socis del Centre. Tivantor que potser acabarà amb la vida de la Societat si no's troba prompte la solució.

Ve una Junta General, si procura posar remei, pero el mal que hi ha fet es greu i tothom espera dalerós el final d'aquesta intervenció.

¿Perque hem de passar per moments tan anguniosos? Jo no vull ara analitzar la competencia de la Directiva passada, pero per molt petita que fos, pes penyes entenc que adoptaren una actitud equivocada, perque si bé apuntaven a la Directiva, els trets els rebia el Centre i estava tan enrarit l'ambient que alguns mes significats penyistes gosaren a dir que primer que la Societat era la penya.

Aquesta situació hem fá pensar amb recança en la Penya l'Armilla. La crearen minyons, la majoria procedents del infantil del gloriós F. C. Abans, pero, foren els darrers puntals d'aquest Club i solsament caigueren quant materialment era imposible tot esforç. Després fundaren l'Agrupació Atlética, de molt curta durada (un any i mig escas) pero de mes amplies aspiracions esportives que cap. I mes tard foren els creadors del Centre d'Esports actual.

Sempre ha tingut de quatre a cinc jugadors dins l'equip, alguns els millors del onze i de vegades els puntals ahont s'han recolzat les mes brillants victories.

Han tingut enfront mes ó menys bones Directives, pero mai s'han indisciplinat i faltat al mes elemental deure de jugadors. Haurá hagut alguna excepció, pero aquesta ha fet ressaltar mes el merit de la penya.

Han sigut abnegats puix de vegades no han estat tractats com es mereixien: i en canvi quan han fet falta han oblidat enseguida l'agravi.

Un cas ben recient i pasat davant meu. Hores abans d'anar diumenge pasat a Tortosa s'havia de treure un devanter. Per fi treuen un de l'Armilla perque no s'enfadaria. I no es va enfadar.

Vagi doncs per l'Armilla tota la meva admiració i deixo per sí algú la vol recollir l'idea d'un homenatge que vé podria esser un partit format d'una banda per aquesta i per l'altra una selecció de les quatre que existeixin que servis per a fundir en l'ideal de l'Armilla tots els de les altres.

GOL.

A. C. BENICARLÓ, 4
CENTRE D'ESPORTS (R.), 1

El resultat, no reflexa clarament lo que fou el partit ja que els minyons del «Centre» dominaren en més de la meitat del partit i possaren en mes perill la porta contraria, però, la tasca de l'arbitr, amb les seves inoportunes interrupcions, feu que el partit acabes amb aquest resultat, que com em dit abans, no mereixient.

Jugaren bé, dels nostres: Vidal, Bel, Estellé, Agasa i Vallis, i dels locals tots jugaren amb molta valentia i sobretot amb molt d'amor propi,

Sempre que desitjeu **SIMO**
un bon tratje aneu a

DERTUSA F. C., 1
CENTRE D'ESPORTS, 2

Al camp de l'equip esmentat en primer terme, jugaren el diumenge passat aquest partit corresponent al Torneig Copa «Xocolates Orthi». L'encontre fou molt interessant i vistós sobresortint la noblesa amb que's porta a cap.

Va dominar casi be tot el partit el Dertusa pero l'esforç que realitzà es va quedar anul'lat davan la gran actuació de Sansano que feu el millor de la temporada.

Els gols els marcaren pel Centre, el primer Sans II d'una capcinada a la defensa que ell sol sap fer, i el segon Miralletes d'un tret creuat que Lores no pugué deturar.

El gol del Durtua el va fer Bosquets quant ja passaba tres minuts de l'hora reglamentaria.

Cal fer remarcar que ha Rubio li anul'laren un gol que fins ara ignorem la causa.

L'arbitre Sr. Gomés del Col·leigi de Tarragona afavorí forga als locals essent la seva actuació bastant deficient; a les seves ordres els equips s'arreglerarent de la següent manera: DERTUSA: Lores, Montsarrat, Tomás, Mauri, Ribes, Dominguez, Sech, Pla, Blasco, Ferra i Bosquets. ULLDECONA: Sansano, Agramunt, Lluís, Martí, Fabra, Roig, Sans, Forcadell, Rubio, Miralletes i Sans II.

PENAL

Imp. Montsià. — Ulldecona

Puntuació del Torneig "Orthi"

	P. J.	P. G.	P. P.	P. E.	G. F.	G. C.	Punt.
Gimnàstic	8	6	0	2	27	12	12
Rapitenca	9	4	2	3	12	9	10
Ulldecona	9	2	3	4	13	14	7
Dertusa	9	3	1	5	12	26	7
Tarragona	6	2	2	2	9	7	6
Athletics	7	2	2	3	14	18	6